

Dankwoord viering vicaris Stefaan Van der Kelen

Lieven Boeve, directeur-generaal Katholiek Onderwijs Vlaanderen

Monseigneur, geachte aanwezigen, zeer eerwaarde heer kanunnik en erevicaris Van der Kelen, beste Stefaan,

“Je kunt het koninkrijk der hemelen vergelijken met een schat, die in een akker verborgen was. Op een dag was er iemand die hem vond. Direct daarna verborg hij hem opnieuw. Ging naar huis en verkocht van blijdschap alles wat hij had. Zo kon hij die akker kopen”.

Er is nauwelijks een bijbelfragment dat vicaris Stefaan Van der Kelen meer typeert. Op zoek naar een schat, die je vaak slechts aantreft op de momenten en plaatsen waar je die het minst verwacht. Maar éénmaal gevonden, er alles aan doen om die schat te koesteren, ook als je er de hele akker bij moet kopen.

En of deze schat nu verborgen zat bij leerlingen en ouders, bij leraars en ondersteunend personeel, bij directies en bestuurders, bij begeleiders en nascholers, bij collega's op het vicariaat, in het diocees of in de Guimardstraat, ze waren hem allen even dierbaar. Meer nog, telkens opnieuw verstond hij de kunst om deze schat, het beste in mensen, naar boven te halen.

Bij een rondvraag bij vroegere en huidige medewerkers is het antwoord op de vraag wat Stefaan het meest typeerde: zijn grote menselijke kwaliteiten. Hij sprak niet alleen van waarachtige dialoog, maar bracht ze in de praktijk. En ook op de vele overlegorganen waar hij in zetelde, bleek dit: Stefaan was en is geen tafelspringer, en nam zeker niet al te vaak het woord, maar als hij tussenkwam op een vergadering werd er geluisterd. Want telkens klonk er in zijn interventies een grote authenticiteit en betrokkenheid op de wereld van het onderwijs en de kerk: de twee werelden die hij in zijn persoon een leven lang vruchtbaar gecombineerd heeft. Werelden die hij ook ontsloot in de vele inspirerende, vaak heel bedachtzame bezinningen, voordrachten en teksten, bij tal van gelegenheden.

Vooral gedurende de laatste vier jaar heb ik vicaris Van der Kelen heel wat beter leren kennen. Van bij de aanvang ondersteunde Stefaan de drie werven van Katholiek Onderwijs Vlaanderen: vooreerst de vernieuwing van het pedagogische project vanuit de dynamiek van de katholieke dialoogschool; ten tweede het samenbrengen van schoolbesturen in grotere gehelen om een slagkrachtig katholiek onderwijs ook in de toekomst te garanderen, de zogenaamde BOS-operatie, waarbij BOS staat voor bestuurlijke optimalisering en schaalvergroting; en ten derde de omvorming van VSKO in een leden- en netwerkvereniging die zowel Vlaanderenbreed als regionaal op gelijkgerichte wijze besturen en hun scholen ondersteunt en vertegenwoordigt.

Ook uit de toespraak die Didier daarjuist tot ons richtte, bleek dat de eerste werf, die van de katholieke dialoogschool, Stefaan zeer dierbaar is, zozeer zelfs dat hij recent in *Kerk & leven* zijn spijt uitdrukte dat dit project geen vijftien jaar eerder van start gegaan is. Ook wat de BOS-operatie betreft, onze tweede werf, was Stefaan zijn tijd vooruit, want ik heb me laten vertellen dat hij, zelfs voor er van scholengemeenschappen sprake was, in Oudenaarde al de besturen van het basisonderwijs dichter bij elkaar wou brengen. Ook de derde werf, die van de reorganisatie van de gehele ondersteuning van het katholiek onderwijs, zowel vanuit de Guimardstraat als vanuit de vicariaten, vond in hem een groot medestander, ook al was zijn enthousiasme om de Guimardstraat te hervormen iets groter dan dat voor de aanpak van het vicariaat. Voor Stefaan was het echter duidelijk: of het nu in Gent is of in Brussel, als Katholiek Onderwijs Vlaanderen niet dient, dient het tot niets. En nog anders: als Katholiek Onderwijs Vlaanderen niet als een grote familie, vanuit dezelfde inspiratie, scholen met elkaar weet te verbinden, verbindt het tot niets. En terecht zag Stefaan hier een belangrijke rol weggelegd voor het vicariaat – een rol die expliciet in de werking van Katholiek Onderwijs Vlaanderen is ingeschreven.

In onze visietekst over wat ons netwerk van katholieke scholen, centra en internaten verwacht van een vicaris staat geschreven “De vicaris bezit capaciteiten als bestuurder en leider, maar is vooral ook de netwerkende en motiverende evangelische bezieler van het katholiek onderwijs in zijn dioceses”. Wie dit geschreven heeft, moet vicaris Van de Kelen voor ogen gehad hebben. Zowel voor het vicariaat, als voor de gehele Vlaanderenbrede organisatie was de vicaris een leider, maar vooral ook een evangelisch bewogen bezieler, voor wie organisatorische kwesties nooit de juiste zorg en aandacht voor mensen in de weg mocht staan.

De schat in de akker, beste Stefaan, die zit ook diep verborgen in jou. Vele mensen zijn samen met mij blij dat ook wij die schat hebben mogen ontdekken, en van de rijkdom ervan hebben mogen profiteren. In naam van het katholiek onderwijs in Vlaanderen, en van Katholiek Onderwijs Vlaanderen, wil ik je daarom van harte danken voor een leven getekend door de verbondenheid tussen kerk en onderwijs. Beste Stefaan, blijf op zoek naar de schat, in jezelf en in anderen, en koop er desnoods de akker bij, maar vergeet er, vanaf nu, ook niet van te genieten – wat dat heb je meer dan verdiend. Nogmaals dankjewel, en het ga je goed!

Gent, 23 september 2017